

Et af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 44:

I lovforslaget fastholdes den nu 7 år gamle formålsparagraf uændret. Hvordan hænger det sammen med dels Danmarks internationale forpligtelser vedrørende skove, dels den politik, der kom til udtryk i regeringens redegørelse om en samlet dansk skovpolitik, den såkaldte skovpolitiske redegørelse fra 1994?

Svar:

Det er rigtigt, at der gennem specielt de seneste år er sket store ændringer i opfattelsen af de krav, som stilles til skovene. Hovedvægten på skovområdet lå i mange år på træproduktionen, hvilket i sig selv tilgodeså en række natur- og miljøhensyn i forhold til anden arealanvendelse. Både nationalt og internationalt er kravene til disse hensyn imidlertid vokset, samtidig med at andre som f.eks. landskabelige, naturhistoriske og kulturhistoriske hensyn er kommet til.

Udviklingen siden vedtagelsen af skovloven i 1989 har derfor også ved forberedelserne af lovforslaget givet anledning til overvejelser om formålsparagraffen.

Der er gennem de seneste år truffet beslutning om, at skovarealet skal fordobles inden for de kommende 80-100 år. Desuden var skovene på dagsordenen som et selvstændigt politisk punkt ved Riokonferencen i 1992. Der er endvidere udsendt en naturskogsstrategi, og realiseringen af denne er påbegyndt. »Grøn-skovdrift« og nedbringelse af anvendelse af pesticider på offentlige skovarealer er iværksat eller under overvejelse, og der er indført mulighed for at yde tilskud til skovbruget, som i højere grad end hidtil understøtter en udvikling i retning af stabile og varierede skove.

Alle disse aspekter indgår i lovforslagets bestemmelser om den fremtidige anvendelse af fredskovspligtige arealer.

Jeg er således helt enig i, at det er vigtigt, at lovforslaget afspejler den aktuelle udvikling,

og jeg har som nævnt ved forberedelsen af lovforslaget overvejet, om formålsbestemmelserne i skovlovens kapitel 1 burde ændres.

Når det ikke er sket, skyldes det, at formålsbestemmelserne skal ses i snæver sammenhæng med lovforslagets §§ 15-18 om anvendelsen af fredskovspligtige arealer. Disse bestemmelser er på centrale punkter blevet ændret i en mere naturnær retning, således at der med lovforslaget er lagt op til en reel opprioritering af »de grønne hensyn«.

I lovforslaget er det præciseret, at den enkelte skovejer ved skovdriften skal varetage de landskabelige, kulturhistoriske, naturhistoriske og miljøbeskyttende hensyn samt hensynene til friluftslivet. Afvejningen mellem de forskellige hensyn skal ske ud fra en helhedsbetragtning, og skovejeren må ved alle dispositioner i skoven forholde sig hertil.

I de detaljerede formuleringer af bestemmelserne i §§ 15-18 er hensynet til naturgrundlaget og den biologiske mangfoldighed nu direkte nævnt. På samme måde er hensynet til det omgivende miljø nu også nævnt eksplicit. Skovdriftsreglerne er endvidere blødt op i retning af mere naturnær skovdrift, og betydningen af dødt ved er fremhævet i et selvstændigt punkt i § 17.

Endvidere er der i bemærkningerne til lovforslagets § 19 lagt op til, at tilskudsmidlerne i højere grad end hidtil skal prioriteres, så de understøtter de elementer af »god og flersidig skovdrift«, som skovejeren umiddelbart ikke har nogen egeninteresse i at gennemføre.

»God og flersidig skovdrift« opfattes allerede i dag som synonymt med bæredygtig skovdrift. Terminologien er i løbet af de seneste 6-7 år også slået igennem i det praktiske skovbrug. På den baggrund har jeg fundet det mest hensigtsmæssigt at bevare formålsbestemmelserne uændret, men til gengæld supplere dem med mere detaljerede regler, der opprioriterer hensynet til naturen og miljøet.